

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

24. listopadu 2011 *

Ve věci C-70/10,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím cour d'appel de Bruxelles (Belgie) ze dne 28. ledna 2010, došlým Soudnímu dvoru dne 5. února 2010, v řízení

Scarlet Extended SA

proti

Société belge des auteurs, compositeurs et éditeurs SCRL (SABAM),

za přítomnosti:

Belgian Entertainment Association Video ASBL (BEA Video),

* Jednací jazyk: francouzština.

Belgian Entertainment Association Music ASBL (BEA Music),

Internet Service Provider Association ASBL (ISPA),

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda senátu, J. Malenovský (zpravodaj), R. Silva de Lapuerta, E. Juhász a G. Arestis, soudci,

generální advokát: P. Cruz Villalón,
vedoucí soudní kanceláře: C. Strömholm, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 13. ledna 2011,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Scarlet Extended SA T. De Meesem a B. Van Asbroeckem, avocats,

- za Société belge des auteurs compositeurs et éditeurs SCRL (SABAM), Belgian Entertainment Association Video ASBL (BEA Video) a Belgian Entertainment Association Music ASBL (BEA Music) F. de Visscherem, B. Michauxem a F. Brisson, avocats,

- za Internet Service Provider Association ASBL (ISPA) G. Somerseem, avocat,

- za belgickou vládu T. Maternem, J.-C. Halleuxem a C. Pochet, jako zmocněnci,

- za českou vládu M. Smolkem a K. Havlíčkovou, jako zmocněnci,

- za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s S. Fiorentinem, avvocato dello Stato,

- za nizozemskou vládu C. Wissels a B. Koopman, jako zmocněnkyněmi,

- za polskou vládu M. Szpunarem, M. Drwięckim a J. Golińskim, jako zmocněnci,

- za finskou vládu M. Pere, jako zmocněnkyní,

- za Evropskou komisi J. Samnadda a C. Vrignon, jako zmocněnkyněmi,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 14. dubna 2011,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu směrnic Evropského parlamentu a Rady:
 - 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“) (Úř. věst. L 178, s. 1; Zvl. vyd. 13/25, s. 399);
 - 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230);
 - 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví (Úř. věst. L 157, s. 45; Zvl. vyd. 17/02, s. 32);
 - 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, s. 31; Zvl. vyd. 13/15, s. 355), a

- 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, s. 37; Zvl. vyd. 13/29, s. 514).

- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu, v němž proti sobě stojí Scarlet Extended SA (dále jen „Scarlet“) a Société belge des auteurs, compositeurs et éditeurs SCRL (SABAM) (dále jen „SABAM“), a jehož předmětem je odmítnutí prvně uvedené společnosti zavést systém filtrování elektronických sdělení zasílaných prostřednictvím programů pro výměnu archivů (takzvaných programů „peer-to-peer“) za účelem zamezení výměně souborů porušujících autorská práva.

Právní rámec

Unijní právo

Směrnice 2000/31

- 3 Znění čtyřicátého pátého a čtyřicátého sedmého bodu odůvodnění směrnice 2000/31 je následující:

„(45) Omezení odpovědnosti zprostředkujících poskytovatelů služeb podle této směrnice se nedotýká možnosti podávání různých druhů žalob na zdržení se jednání.

Tyto žaloby na zdržení se jednání mohou mít zejména podobu rozhodnutí soudů nebo správních orgánů vyžadujících ukončení protiprávních jednání nebo předcházení protiprávním jednáním včetně odstranění protiprávních informací nebo zamezení přístupu k nim.

[...]

(47) Zákaz ukládat poskytovatelům služeb povinnost dohledu uložený členskými státy platí pouze pro povinnosti obecné povahy. Zákaz se netýká povinnosti dohledu ve zvláštních případech, a zejména nebrání rozhodnutím vnitrostátních orgánů přijímaným v souladu s vnitrostátními předpisy.“

4 Článek 1 této směrnice stanoví:

„1. Cílem této směrnice je přispět k řádnému fungování vnitřního trhu tím, že zajistí volný pohyb služeb informační společnosti mezi členskými státy.

2. Je-li to pro dosažení cíle uvedeného v odstavci 1 potřebné, dbá tato směrnice o sblížení některých vnitrostátních ustanovení platných pro služby informační společnosti, která se týkají vnitřního trhu, usazování poskytovatelů služeb, obchodních sdělení, elektronických smluv, odpovědnosti zprostředkovatelů, kodexů chování, mimosoudního urovnávání sporů, soudních postupů [prostředků soudní ochrany] a spolupráce mezi členskými státy.

[...]“

- 5 Podle článku 12 citované směrnice, zařazeného do oddílu 4 její kapitoly II, nazvaného „Odpovědnost poskytovatelů zprostředkovatelských služeb“, platí:

„1. Členské státy zajistí, aby v případě poskytování služby informační společnosti spočívající v přenosu informací poskytnutých příjemcem služby komunikační sítě nebo ve zprostředkování přístupu ke komunikační síti, nebyl poskytovatel služby odpovědný za přenášené informace, pokud:

- a) není původcem přenosu;
- b) nevolí příjemce přenášené informace

a

- c) nevolí a nezmění obsah přenášené informace.

[...]

3. Tímto článkem není dotčena možnost soudního nebo správního orgánu požadovat od poskytovatele služby v souladu s právním řádem členských států, aby ukončil porušování práv nebo mu předešel.“

- 6 Podle článku 15 směrnice 2000/31, který je rovněž zařazen do oddílu 4 kapitoly II této směrnice, platí:

„1. Členské státy neukládají poskytovatelům služeb uvedených v člancích 12, 13 a 14 obecnou povinnost dohlížet na jimi přenášené nebo ukládané informace nebo obecnou povinnost aktivně vyhledávat skutečnosti a okolnosti poukazující na protiprávní činnost.

2. Členské státy mohou poskytovatelům služeb informační společnosti uložit povinnost, aby neprodleně informovali příslušné orgány veřejné moci o pravděpodobných protiprávních činnostech vykonávaných poskytovateli služeb [příjemci jejich služeb] nebo o protiprávních informacích, které tito poskytovatelé [příjemci], poskytují, nebo aby sdělili příslušným orgánům veřejné moci na jejich žádost informace, na jejichž základě lze zjistit totožnost příjemců jejich služeb, s nimiž uzavřeli dohodu o shromažďování informací.“

Směrnice 2001/29

- 7 Znění šestnáctého a padesátého devátého bodu odůvodnění směrnice 2001/29 je následující:

„(16) [...] Tato směrnice by měla být prováděna souběžně s prováděním [směrnice 2000/31], jelikož výše uvedená směrnice stanoví harmonizovaný rámec zásad a ustanovení odpovídající mimo jiné významným částem této směrnice. Touto směrníci nejsou dotčena ustanovení výše uvedené směrnice týkající se odpovědnosti.

[...]

(59) Pro činnost porušující právo mohou být zejména v digitálním prostředí v rostoucí míře třetími stranami využívány služby zprostředkovatelů. V mnoha případech mají takoví zprostředkovatelé nejlepší možnost ukončit takovou činnost porušující právo. Aniž jsou dotčeny jakékoliv jiné dostupné sankce a ochranná opatření [prostředky právní ochrany], nositelé práv by z toho důvodu měli mít možnost žádat o soudní zákaz činnosti proti zprostředkovateli, který v rámci sítě pro třetí stranu porušuje práva týkající se chráněného díla nebo jiného předmětu ochrany. Tato možnost by měla být k dispozici i v případě, že se na úkony prováděné zprostředkovatelem podle článku 5 vztahuje výjimka. Podmínky a úpravy týkající se takových soudních zákazů by měly být ponechány na vnitrostátních právních předpisech členských států.“

8 Článek 8 směrnice 2001/29 stanoví:

„1. Členské státy stanoví přiměřené sankce a ochranné prostředky [prostředky právní ochrany] proti porušování práv a povinností stanovených v této směrnici a přijmou veškerá nezbytná opatření, aby tyto sankce a ochranné prostředky [prostředky právní ochrany] byly používány. Sankce takto stanovené musí být účinné, přiměřené a odrazující.

[...]

3. Členské státy zajistí, aby nositelé práv měli možnost žádat o soudní zákaz ve vztahu ke zprostředkovatelům, jejichž služby jsou třetí stranou využívány k porušování autorského práva nebo práv s ním souvisejících.“

Směrnice 2004/48

- 9 Podle dvacátého třetího bodu odůvodnění směrnice 2004/48 platí:

„Aniž jsou dotčena jiná opatření, řízení a nápravná opatření, měli by mít nositelé práv možnost požádat o soudní zákaz vůči zprostředkovateli, jehož služeb využívá třetí osoba k porušování průmyslových práv nositele práv. Podmínky a řízení týkající se těchto soudních zákazů by měly být upraveny vnitrostátním právem členských států. Pokud jde o porušení autorského práva a práv s ním souvisejících, zajišťuje směrnice [2001/29] vysoký stupeň harmonizace. Touto směrnicí by tudíž neměl být dotčen čl. 8 odst. 3 směrnice [2001/29].“

- 10 Článek 2 odst. 3 směrnice 2004/48 zní:

„Touto směrnicí nejsou dotčeny:

- a) předpisy Společenství upravující hmotné právo duševního vlastnictví [...] a směrnice [2000/31] obecně a zvláště články 12 až 15 směrnice [2000/31];

[...]“

11 Článek 3 směrnice 2004/48 stanoví:

„1. Členské státy stanoví opatření, řízení a nápravná opatření potřebná k zajištění dodržování práv duševního vlastnictví, na něž se vztahuje tato směrnice. Tato opatření, řízení a nápravná opatření musí být spravedlivá a nestranná a nesmějí být nadměrně složitá nebo nákladná, nesmějí obsahovat nerozumné [nepřiměřené] lhůty ani nesmějí mít za následek bezdůvodná zdržení.

2. Tato opatření, řízení a nápravná opatření musí být rovněž účinná, přiměřená a odrazující a musí být používána způsobem, který zabraňuje vzniku překážek právně dovoleného obchodu a poskytuje záruky proti jejich zneužití.“

12 Článek 11 směrnice 2004/48 stanoví:

„Členské státy zajistí, aby v případě vydání soudního rozhodnutí zjišťujícího porušení práva duševního vlastnictví mohly soudní orgány vydat vůči porušovateli práv soudní zákaz dalšího porušování. Stanoví-li tak vnitrostátní právo, může být za nedodržení tohoto zákazu případně uloženo penále k zajištění jeho dodržování. Anž je dotčen čl. 8 odst. 3 směrnice [2001/29], zajistí členské státy, aby nositelé práv mohli požádat o vydání soudního zákazu vůči prostředníkům, jejichž služby jsou užívány třetími osobami k porušování práva duševního vlastnictví.“

Vnitrostátní právo

- 13 Článek 87 odst. 1 první a druhý pododstavec zákona ze dne 30. června 1994 o právu autorském a právech s ním souvisejících (loi relative au droit d'auteur et aux droits voisins; *Moniteur belge* ze dne 27. července 1994, s. 19297) stanoví:

„Předseda soudu prvního stupně [...] konstatuj[e], že došlo k porušení autorského práva nebo práva souvisejícího s autorským právem, a příkáz[e] ukončení protiprávního jednání.

Příkaz k ukončení protiprávního jednání m[ůže] vydat také vůči zprostředkovatelům, jejichž služby jsou třetí osobou využívány k porušování autorského práva nebo práv s ním souvisejících.“

- 14 Články 18 a 21 zákona ze dne 11. března 2003 o některých právních aspektech služeb informační společnosti (loi sur certains aspects juridiques des services de la société de l'information; *Moniteur belge* ze dne 17. března 2003, s. 12962) provádí do vnitrostátního práva články 12 a 15 směrnice 2000/31.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 15 SABAM je správcovská společnost, která zastupuje autory, skladatele a vydavatele hudebních děl při udělování souhlasu s užíváním chráněných autorských děl třetími osobami.

- 16 Scarlet je poskytovatelem internetového připojení (dále jen „ISP“), který svým zákazníkům poskytuje přístup k internetu, aniž jim nabízí jiné služby takové povahy, jako je stahování nebo sdílení souborů.
- 17 V průběhu roku 2004 dospěla SABAM k závěru, že uživatelé internetu, kteří využívají služeb společnosti Scarlet, po internetu bez povolení a bez úhrady poplatků přenášejí díla obsažená v jejím katalogu, a to pomocí sítí „peer-to-peer“, které jsou transparentním prostředkem pro sdílení obsahu, jenž je nezávislý, decentralizovaný a vybavený pokročilou funkcí vyhledávání a stahování.
- 18 Prostřednictvím obsílky ze dne 24. června 2004 proto podala proti společnosti Scarlet příslušný návrh k předsedovi tribunal de première instance de Bruxelles, v němž uvedla, že tato společnost má coby ISP ideální postavení k tomu, aby přijala opatření, která zajistí ukončení porušování autorského práva ze strany jejich zákazníků.
- 19 SABAM se především domáhala určení, že z důvodu nedovolené výměny hudebních elektronických souborů pomocí programů „peer-to-peer“ došlo s využitím služeb poskytovaných společnostmi Scarlet k porušení autorského práva k hudebním dílům patřícím do jejího repertoáru, konkrétně práva na rozmnožování a práva na sdělování díla veřejnosti.
- 20 Dále se domáhala toho, aby pod sankcí penále bylo společnosti Scarlet uloženo zajistit ukončení tohoto protiprávního jednání tím, že svým zákazníkům znemožní nebo zablokuje jakoukoli formu odesílání nebo přijímání souborů obsahujících hudební díla prostřednictvím programu „peer-to-peer“ bez souhlasu oprávněných osob. SABAM se nakonec domáhala, aby jí společnost Scarlet, pod sankcí penále, předala popis opatření přijatých ke splnění povinností vyplývajících z rozsudku, jenž bude vydán.

- 21 Rozsudkem ze dne 26. listopadu 2004 předseda tribunal de première instance de Bruxelles shledal, že došlo k porušení autorského práva oznámenému společností SABAM, avšak před dalším rozhodováním o návrhu na uložení povinnosti ukončit protiprávní jednání přibral znalce, aby posoudil, zda jsou technická řešení navržená společností SABAM technicky proveditelná, zda umožňují filtrovat pouze neoprávněné výměny elektronických souborů a zda existují i další mechanismy pro kontrolu užívání programů „peer-to-peer“, a aby určil náklady na tyto mechanismy, které připadají v úvahu.
- 22 Ustanovený znalec dospěl ve znaleckém posudku k závěru, že i přes mnohé technické překážky nelze zcela vyloučit technickou proveditelnost filtrování a blokování neoprávněné výměny elektronických souborů.
- 23 Předseda tribunal de première instance de Bruxelles na tomto základě uložil rozsudkem ze dne 29. června 2007 společnosti Scarlet, aby pod sankcí penále zajistila ukončení porušování autorského práva konstatovaného rozsudkem ze dne 26. listopadu 2004 tím, že svým zákazníkům znemožní jakoukoli formu odesílání nebo přijímání elektronických souborů obsahujících hudební dílo z repertoáru společnosti SABAM prostřednictvím programu „peer-to-peer“.
- 24 Scarlet podala proti tomuto rozhodnutí k předkládajícímu soudu odvolání, v kterém především uvedla, že není schopna uvedený příkaz splnit, jelikož účinnost a trvalost systémů blokování a filtrování není prokázána a zavedení takových mechanismů naráží na řadu praktických překážek, například na problémy s kapacitou sítě či s dopadem na síť. Kromě toho bývá každý pokus o blokování dotčených souborů záhy zmařen, neboť v současnosti existuje několik programů „peer-to-peer“, které znemožňují ověřování jejich obsahu třetí osobou.

- 25 Scarlet dále poukázala na to, že uvedený příkaz je v rozporu s článkem 21 zákona ze dne 11. března 2003 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, který do vnitrostátního práva provádí článek 15 směrnice 2000/31, jelikož jí *de facto* ukládá obecnou povinnost dohledu nad komunikací na její síti, neboť každý nástroj pro blokování nebo filtrování provozu „peer-to-peer“ nutně předpokládá provádění všeobecného dohledu nad všemi sděleními na této síti.
- 26 Scarlet nakonec dospěla k názoru, že zavedení systému filtrování porušuje ustanovení unijního práva o ochraně osobních údajů a o důvěrnosti sdělení, neboť takové filtrování znamená zpracovávání IP adres, které jsou osobními údaji.
- 27 Předkládající soud má za to, že před ověřením, zda existuje mechanismus filtrování a blokování souborů „peer-to-peer“ a zda může být účinný, je třeba se přesvědčit, zda jsou povinnosti, které mohou být společnosti Scarlet uloženy, v souladu s unijním právem.
- 28 Za těchto podmínek se cour d'appel de Bruxelles rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Umožňují směrnice 2001/29 a 2004/48, ve spojení se směrnicemi 95/46, 2000/31 a 2002/58, vykládané zejména se zřetelem k článkům 8 a 10 evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, aby členské státy dovolily vnitrostátnímu soudu, který má rozhodnout v řízení ve věci samé na základě jediného zákonného ustanovení, podle kterého „[p]říkaz k ukončení protiprávního jednání mohou [vnitrostátní soudy] vydat také vůči zprostředkovatelům, jejichž služby jsou třetí osobou využívány k porušování autorského práva nebo práv s ním sou-

visejících, aby [ISP] nařídil zavést vůči všem svým zákazníkům obecně, preventivně, výlučně na náklady tohoto ISP a bez časového omezení systém filtrování všech příchozích i odchozích elektronických sdělení přenášených prostřednictvím jeho služeb, zejména s využitím programů „peer-to-peer“, za účelem identifikace pohybu elektronických souborů v jeho síti obsahujících hudební, kinematografické nebo audiovizuální dílo, k němuž navrhovatel údajně vlastní práva, a následně zablokovat jejich přenos buď při vyžádání, nebo při odeslání?

- 2) V případě kladné odpovědi na [první] otázku, ukládají tyto směrnice vnitrostátnímu soudu, který má rozhodnout o návrhu na vydání soudního příkazu vůči zprostředkovateli, jehož služby jsou třetí osobou využívány k porušování autorského práva, aby uplatňoval zásadu proporcionality, má-li rozhodnout o účinnosti navrhovaného opatření a o jeho odrazujícím účinku?“

K předběžným otázkám

²⁹ Podstatou otázek předkládajícího soudu je to, zda je třeba směrnice 2000/31, 2001/29, 2004/48, 95/46 a 2002/58, vykládané společně a s ohledem na požadavky vyplývající z ochrany příslušných základních práv, vykládat v tom smyslu, že brání tomu, aby byla ISP uložena povinnost zavést systém filtrování

- všech elektronických sdělení přenášených prostřednictvím jeho služeb, zejména s využitím programů „peer-to-peer“;

- použitelný vůči všem jeho zákazníkům bez rozdílu;

- preventivně;

- výlučně na jeho náklady, a

- bez časového omezení,

způsobilý identifikovat pohyb elektronických souborů obsahujících hudební, kinematografické nebo audiovizuální dílo, k němuž navrhovatel údajně vlastní práva duševního vlastnictví, v síti tohoto ISP za účelem zablokování přenosu souborů, jejichž výměna porušuje autorská práva (dále jen „sporný systém filtrování“).

³⁰ V této souvislosti je předně třeba připomenout, že podle čl. 8 odst. 3 směrnice 2001/29 a čl. 11 třetí věty směrnice 2004/48 mohou majitelé práv duševního vlastnictví žádat o soudní zákaz ve vztahu k takovým zprostředkovatelům, jako jsou ISP, jejichž služby jsou třetí stranou využívány k porušování jejich práv.

³¹ Z judikatury Soudního dvora dále plyne, že pravomoc přiznaná vnitrostátním soudům musí podle citovaných ustanovení těmto soudům umožnit nařídít uvedeným zprostředkovatelům, aby přijali opatření, jejichž cílem je nejen ukončení porušování práv duševního vlastnictví, ke kterým již došlo prostřednictvím jejich služeb informační společnosti, ale také předcházení dalším porušováním (viz v tomto smyslu

rozsudek ze dne 12. července 2011, L'Oréal a další, C-324/09, Sb. rozh. s. I-6011, bod 131).

- 32 Z téže judikatury konečně plyne, že úprava vydávání soudních zákazů, kterou musí členské státy stanovit podle citovaných ustanovení čl. 8 odst. 3 a čl. 11 věty třetí, jako je úprava podmínek, které je třeba splnit, a postupu, kterým je třeba se řídit, spadají do vnitrostátního práva (obdobně viz výše uvedený rozsudek L'Oréal a další, bod 135).
- 33 Tato vnitrostátní pravidla však, stejně jako jejich použití vnitrostátními soudy, musí dodržovat omezení vyplývající ze směrnice 2001/29 a 2004/48, jakož i z pramenů práva, na které tyto směrnice odkazují (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek L'Oréal a další, bod 138).
- 34 Podle šestnáctého bodu odůvodnění směrnice 2001/29 a podle čl. 2 odst. 3 písm. a) směrnice 2004/48 nemohou být ustanovení směrnice 2000/31, konkrétně její články 12 až 15, dotčena uvedenými pravidly stanovenými členskými státy.
- 35 V důsledku toho musí být tato pravidla mimo jiné v souladu s čl. 15 odst. 1 směrnice 2000/31, který vnitrostátním orgánům zakazuje přijímat opatření, na jejichž základě by ISP měl obecnou povinnost dohlížet na informace přenášené ve své síti.
- 36 Soudní dvůr v tomto ohledu již rozhodl, že takový zákaz se vztahuje zejména na vnitrostátní opatření, která by poskytovateli zprostředkovatelských služeb, například ISP, ukládala povinnost aktivního dohledu nad všemi údaji každého z jeho zákazníků za účelem předcházení jakémukoliv budoucímu porušování práv duševního vlastnictví. Kromě toho by taková povinnost obecného dohledu byla neslučitelná s článkem 3

směrnice 2004/48, který stanoví, že opatření uvedená v této směrnici musí být ne-stranná a přiměřená a nesmí být nadměrně nákladná (viz výše uvedený rozsudek L'Oréal a další, bod 139).

37 Za těchto okolností je třeba zjistit, zda by příkazem dotčeným ve věci v původním řízení, jímž má být ISP uložena povinnost zavést sporný systém filtrování, byla tomuto poskytovateli zároveň uložena i povinnost aktivního dohledu nad všemi údaji každého z jeho zákazníků za účelem předcházení jakémukoliv budoucímu porušování práv duševního vlastnictví.

38 V tomto ohledu je nesporné, že zavedení takového systému filtrování předpokládá, že ISP

- zaprvé bude identifikovat mezi všemi elektronickými sděleními všech svých zákazníků soubory přenášené v sítích „peer-to-peer“;
- zadruhé v rámci tohoto provozu bude identifikovat soubory obsahující díla, k nimž majitelé práv duševního vlastnictví údajně vlastní práva;
- zatřetí určí, které z uvedených souborů jsou vyměňovány protiprávně, a
- začtvrté zablokuje výměny souborů, které kvalifikuje jako protiprávní.

- 39 Takový preventivní dohled by tudíž vyžadoval aktivní sledování veškerých elektronických sdělení přenášených v síti dotyčného ISP, takže by se vztahoval na veškeré přenášené informace a na všechny zákazníky využívající tuto síť.
- 40 Vzhledem k výše uvedenému je třeba konstatovat, že příkaz, aby dotyčný ISP zavedl sporný systém filtrování, by tomuto poskytovateli ukládal povinnost aktivního dohledu nad všemi údaji každého z jeho zákazníků za účelem předcházení jakémukoliv budoucímu porušování práv duševního vlastnictví. Z toho plyne, že tímto příkazem by uvedenému ISP byla uložena povinnost obecného dohledu, který je zakázán článkem 15 odst. 1 směrnice 2000/31.
- 41 Při posuzování slučitelnosti takového příkazu s unijním právem je třeba dále zohlednit požadavky vyplývající z ochrany příslušných základních práv, jaké například zmiňuje předkládající soud.
- 42 V této souvislosti je třeba připomenout, že cílem příkazu dotčeného ve věci v původním řízení je zajistit ochranu autorských práv, náležejících mezi práva duševního vlastnictví, která mohou být porušena povahou a obsahem určitých elektronických sdělení přenášených prostřednictvím sítě dotyčného ISP.
- 43 Je sice pravda, že čl. 17 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) zakotvuje ochranu práv duševního vlastnictví. Z tohoto ustanovení ani z judikatury Soudního dvora ovšem nijak neplyne, že by takové právo bylo nedotknutelné, a že by tudíž měla být zajištěna jeho absolutní ochrana.

- 44 Jak totiž plyne z bodů 62 až 68 rozsudku ze dne 29. ledna 2008, *Promusicae* (C-275/06, Sb. rozh. s. I-271), ochranu základního práva na vlastnictví, jehož součástí jsou práva související s duševním vlastnictvím, je třeba poměřovat s ochranou jiných základních práv.
- 45 Konkrétně z bodu 68 citovaného rozsudku vyplývá, že vnitrostátní orgány a soudy mají v rámci opatření přijímaných za účelem ochrany majitelů autorských práv povinnost zajistit spravedlivou rovnováhu mezi ochranou tohoto práva a ochranou základních práv osob, které jsou takovými opatřeními dotčeny.
- 46 Za takových okolností, jako jsou okolnosti ve věci v původním řízení, musí tudíž vnitrostátní orgány a soudy zajistit spravedlivou rovnováhu zejména mezi ochranou práva duševního vlastnictví, jíž požívají majitelé autorských práv, a ochranou svobody podnikání, jíž na základě článku 16 Listiny požívají takové hospodářské subjekty, jako jsou ISP.
- 47 Příkaz zavést sporný systém filtrování obnáší v projednávaném případě sledování veškerých elektronických sdělení přenášených v síti dotyčného ISP v zájmu těchto majitelů, přičemž toto sledování je navíc časově neomezené, vztahuje se na veškeré budoucí porušování práv a předpokládá povinnost chránit nejen existující díla, ale i díla budoucí, která v okamžiku zavedení uvedeného systému ještě nebyla vytvořena.
- 48 Takový příkaz tudíž vede k závažnému zásahu do svobody podnikání dotyčného ISP, neboť mu ukládá povinnost zavést na jeho vlastní náklady komplexní, nákladný a trvalý počítačový systém, což je ostatně v rozporu s podmínkami stanovenými

článkem 3 odst. 1 směrnice 2004/48, který vyžaduje, aby opatření potřebná k zajištění dodržování práv duševního vlastnictví nebyla nadměrně složitá nebo nákladná.

- 49 Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že příkaz zavést sporný systém filtrování nelze považovat za příkaz v souladu s požadavkem zajištění spravedlivé rovnováhy mezi ochranou práva duševního vlastnictví, jíž požívají majitelé autorských práv, a ochranou svobody podnikání, jíž požívají takové hospodářské subjekty, jako jsou ISP.
- 50 Kromě toho se účinky takového příkazu neprojevují jen u dotyčného ISP, neboť sporný systém filtrování může porušovat i základní práva zákazníků tohoto ISP, konkrétně jejich právo na ochranu osobních údajů zakotvené v článku 8 Listiny a jejich svobodu přijímat a rozšiřovat informace chráněnou v článku 11 Listiny.
- 51 Je totiž nesporné, že příkaz zavést sporný systém filtrování obnáší systematické analyzování veškerého obsahu, jakož i shromažďování a identifikování IP adres uživatelů, od nichž pochází protiprávní obsah odesílaný na síť, přičemž tyto adresy jsou vzhledem k tomu, že umožňují přesně určit totožnost uvedených uživatelů, chráněnými osobními údaji.
- 52 Daný příkaz může navíc porušit i svobodu informací, neboť hrozí, že tento systém nebude dostatečně rozlišovat mezi legálním a protiprávním obsahem, takže by při jeho provozu mohlo docházet i k blokování sdělení s legálním obsahem. Není totiž sporu o tom, že odpověď na otázku legality přenosu závisí také na uplatnění zákonných

výjimke z autorského práva, které jsou v jednotlivých členských státech různé. V některých členských státech navíc mohou být určitá díla volná nebo je mohou dotyční autoři zdarma uveřejnit na internetu.

- 53 V důsledku toho je třeba konstatovat, že dotyčný vnitrostátní soud by vydáním příkazu, který by ISP ukládal povinnost zavést sporný systém filtrování, nedodržel požadavek zajistit spravedlivou rovnováhu mezi právem duševního vlastnictví na straně jedné a svobodou podnikání, právem na ochranu osobních údajů a svobodou přijímat a rozšiřovat informace na straně druhé.
- 54 S ohledem na výše uvedené je třeba na položené otázky odpovědět, že směrnice 2000/31, 2001/29, 2004/48, 95/46 a 2002/58, vykládané společně a s ohledem na požadavky vyplývající z ochrany příslušných základních práv, je třeba vykládat v tom smyslu, že brání tomu, aby byla ISP uložena povinnost zavést sporný systém filtrování.

K nákladům řízení

- 55 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrávají.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

Směrnice Evropského parlamentu a Rady

- **2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“);**

- **2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti;**

- **2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví;**

- **95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, a**

- **2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích),**

vykládané společně a s ohledem na požadavky vyplývající z ochrany příslušných základních práv, je třeba vykládat v tom smyslu, že brání tomu, aby byla poskytovateli internetového připojení uložena povinnost zavést systém filtrování

- **všech elektronických sdělení přenášených prostřednictvím jeho služeb, zejména s využitím programů „peer-to-peer“;**

- **použitelný vůči všem jeho zákazníkům bez rozdílu;**

- **preventivně;**

- **výlučně na jeho náklady a**

- **bez časového omezení,**

způsobilý identifikovat pohyb elektronických souborů obsahujících hudební, kinematografické nebo audiovizuální dílo, k němuž navrhovatel údajně vlastní práva duševního vlastnictví, v síti tohoto poskytovatele za účelem zablokování přenosu souborů, jejichž výměna porušuje autorská práva.

Podpisy.